

Jaz sem le trta,
a ti si drevo,
kako bi te vsega ovila;
jaz sem le zemlja,
a ti si nebo,
kako bi brez tebe molila.

NOČ OB POTOKU

V I D A T A U F E R

Še vedno sem s teboj.
V moji duši
bedi tvoj obraz,
na mojih ustnah
spiyo tvoje besede . . .
Mesec je razgrnil
svoje srebrno telo,
vrbe ječijo.
Ti si daleč tam,
kjer je severna stran.
Vate strmijo
trdc lobanje
in prazne kosti.
Samo včasih dvigneš
svoje pojoče roke,
da zvenijo zame.

MLADOST

(Odlomki iz knjige „Moja pot“, zbirka Slovenske poti)

F R A N C E K R A L J

»*Kravica.*“ . . . Pol klanca nas je ločilo od stare matere. Vmes poslopja „boternih“ in „botrinih“. Kolikor se spominjam, je nosil brat že suknjič in hlačke. Uporabljali so ga že za nekatera dela in opravila, še posebno za mojega varuha. Takrat sem nosil še suknjico, krilce. Tudi nisem imel svojega pokrivala; nosil sem bratovo, že povaljano in po-